

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

El Dr. Norman Geisler és autor o coautor de prop de cinquanta llibres i centenars d'articles. Durant prop de quaranta anys a ensenyat en diverses universitats i escoles superiors i participat en debats en tots els Estats Units de America així com en vint-i-cinc països més. Doctorat en Filosofia en la universitat de Loyola, acualmente presideix el [Southern Evangelical Seminary](#), en Charlotte, NC.

L'avortament és el principal assassí d'Estats Units. Cinc mil persones moren a l'any a causa del cigarret, i vint mil per conductors embriacs, però només en els primers deu anys de la legalització de l'avortament, el país va perdre catorze milions de vides. Totes les guerres del nostre país han matat un poc menys de 1,5 milions de persones. No obstant això, en un sol any matem aquesta quantitat de nadons mitjançant avortaments.

- Com sabem quan comença la vida humana?
- Per ventura no té la mare el dret de controlar el seu propi cos?
- El nadó que no ha nascut no és realment humà fins que neix, no és cert?
- Els nadons que no han nascut no són éssers conscients, no és cert?
- Per ventura no té tot nen dret a una vida significativa?
- No és preferible tenir un nen avortat que un nen abusat?
- Si no controlem la superpoblació, no ens morirem de fam?
- Però no està el moviment pro-vida legislant la moralitat?
- I què dels nens mentalment deficients?
- Per què la víctima d'una violació ha de veure's forçada a tenir un fill que no desitja tenir?
- Ja que la gent tindrà avortaments de totes maneres, perquè no fer-los legals?
- No està el moviment pro-vida projectant la seva moralitat sobre els altres?
- Per ventura no és l'avortament la solució per als embarassos no desitjats?
- Per què permetre que neixi un nadó no desitjat?

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

"Ningú sap quan comença la vida humana."

Resposta: Si ningú sap quan comença la vida, podria ser en la concepció. Si comença en aquest punt, llavors l'avortament és assassinat. Podem justificar matar el que podria ser un ésser humà? Hauríem de disparar a un objecte que es mou en el bosc si no estem segurs si és o no humà? Llavors tampoc hauríem de matar nadons si no estem segurs que no són humans.

En realitat, sí sabem quan comença la vida humana. Comença en la concepció. Un espermatozoide, amb només 23 cromosomes, no és un ésser humà; tampoc ho és l'òvul, amb els seus 23 cromosomes. Però, quan s'uneixen en una entitat amb 46 cromosomes, el resultat és un ésser humà. Això és una dada mèdica. Genèticament, l'ou fertilitzat és un ésser humà, amb el seu propi codi i identitat característiques per a tota la vida. D'ara endavant, és simplement una qüestió del seu creixement i no del que és.

Per al setè dia de vida, està implantat en l'úter, la seva llar durant els pròxims nou mesos. Per al dia 17, s'han format els glòbuls rojos i el cor. Per al dia 24, hi ha un batec de cor. Per al dia 30, ha crescut 10.000 vegades la seva grandària original i té milions de cèl·lules. A les sis setmanes, el seu sistema nerviós està controlant el seu propi cos. Ara té una aparença clarament humana. Per al dia 45, té les seves pròpies ones cerebrals, que mantindrà per a tota la vida. A les set setmanes, té tots els òrgans interns d'un adult (encara que pesa només un gram i amida menys de dos centímetres i mig). A les vuit setmanes, estan formats tots els òrgans externs. Entre la setmana nou i deu, pot beure i respirar el líquid amniòtic. D'ara endavant, és només una qüestió de creixement. Abans de néixer, pot xuclar-se el dit, plorar (si tingués aire) i reconèixer la veu i el batec de cor de la mare. En resum, és un ésser humà minúscul que està creixent.

"La mare té el dret de controlar el seu propi cos."

Resposta: Abans de res, un nadó no és part del cos de la mare. És un ésser humà individual, amb el seu propi cos a part. És cert que la mare està "alimentant" al nadó que està en el seu interior, però té una mare el dret de deixar d'alimentar al seu nadó després que ha nascut? Això seria assassinat per inanició, i tallar la font de vida d'un nadó abans de néixer és també un acte moralment culpable.

Segon, tot i que el nadó que no ha nascut fora parteix del cos de la seva mare, no seria cert que té el dret de fer tot el que vulgui amb el seu propi cos. Per exemple, no té el dret moral de mutilar el seu propi cos tallant-se una mà o un peu. Ni té tampoc el dret de matar el seu propi cos (suïcidar-se).

Rares vegades completen els avortistes correctament la frase que proclamen tan loquaçment. "Una dona té dret sobre el seu propi cos..." Dret de fer quina cosa? Dret a assassinar? Això no té sentit. No hi ha cap dret moral de fer un mal moral. Però, si el nadó que encara no ha nascut és un ésser humà, llavors el suposat dret de la mare resulta ser un "dret" de fer un mal: d'assassinar. Per descomptat, és absurd dir que una mare (o cap altra persona) té el dret d'assassinar.

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

"El nadó que encara no ha nascut no és realment humà fins que neix."

Resposta: Primer de tot, si no és humà abans de néixer, llavors què és? No és un mineral o un vegetal. No és un animal, com un gos o un mico. De fet, no és per res un animal; és un ésser humà. Les vaques donen a llum vaques; els cavalls, cavalls. Cap metge té cap dificultat per a identificar a un gos no nascut com un gos, o un porc no nascut com un porc. Per què ha d'haver algun dubte sobre un humà no nascut?

Significa aquesta afirmació que són humans només quan canvien la seva ubicació i surten del ventre? Des de quan la humanitat d'una persona està determinada per on viu? La diferència entre els nadons que han nascut i el que no han nascut no és la seva naturalesa essencial; és només una qüestió de grandària i ubicació. Una característica accidental o circumstancial com la grandària o el lloc no pot determinar si un ésser és humà o no.

"Els nadons no nascuts no són éssers conscients."

Resposta: Aquesta objecció suposa que un ha de tenir consciència per a ser humà. Però, si la consciència determina la condició d'humà, llavors els adults que estan dormint no són humans. I si la consciència és la prova de la condició d'humà, llavors cada vegada que algú entra en coma perd instantàniament la seva condició d'humà. La conclusió lògica d'això és que mai seria assassinat matar a una persona inconscient. Així que tot el que necessita fer un assassí per a eludir l'acusació d'assassinat seria deixar inconscient a la seva víctima abans de disparar-li!

A més, els nadons en el ventre estan conscients. Ja entre les quatre o sis setmanes després de la concepció tenen les seves pròpies ones cerebrals, que mantindran de per vida. L'absència d'ones cerebrals es considera un senyal de mort; per què, llavors, no es considera la presència d'ones cerebrals com senyal de vida? I ja als tres mesos després de la concepció els nadons reaccionen als estímuls. Poden sentir conscientment la pressió i el dolor.

Finalment, no és la consciència com a tal la qual distingeix a un ésser humà d'un animal, sinó més aviat la consciència de si mateix. Perquè els animals superiors són conscients també. no obstant això, la consciència de si mateix no ocorre fins que un nen té uns 18 mesos. Així que, segons la lògica avortista, matar a qualsevol persona per sota dels 18 mesos d'edat podria ser considerat un "avortament" justificat. (Si bé aquest punt de vista no és acceptat àmpliament encara, alguns científics destacats ja estan propugnant que els nadons no tinguin capacitat legal fins que tinguin diversos dies de vida. En aquells dies, argumenten, totes les proves d'integritat s'hauran completat, i podrà determinar-se si pot permetre's a aquest nadó específic viure o no.)

"Tot nen té dret a una vida significativa."

Resposta: Abans de res, quins són els criteris per a una vida significativa, i qui decideix si una vida és significativa o no? Aquest tipus de raonament ha anat tan lluny ja que

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

alguns tribunals han condemnat a pares per donar a llum nens que sabien per endavant, per proves prenatales, que serien deformes!

Hem de tenir present que aquesta mateixa lògica duu a l'assassinat d'éssers humans més grans que són deformes i que viuen en altres parts (és a dir, fora del ventre). La lògica dels avortistes condueix inevitablement a l'infanticidi i a l'eutanàsia. Àdhuc algunes persones a favor de l'avortament (Joseph Felcher, per exemple) admeten que els dos temes estan vinculats lògicament. De fet, hi hauria una major justificació lògica per a llevar la vida d'algú que ja se sap que és deforme que un que les proves prenatales només han indicat que podria ser-ho

"És millor tenir un nen avortat que un nen abusat."

Resposta: En primer lloc, això suposa que la falta d'avortaments de nadons no desitjats condueix a l'abús. Les estadístiques demostren justament el contrari. Els casos d'abús infantil en realitat van créixer amb l'augment dels avortaments. Aparentment, la poca estima per la vida humana que es reflecteix en l'acceptació de l'avortament s'estén des de l'actitud abans de néixer a l'actitud després de néixer cap als fills.

Segon, l'objecció suposa erròniament que l'avortament no és en si mateix un veritable abús. De fet, l'avortament és un dels pitjors abusos que puguin fer-se a un ésser humà. El procediment de l'avortament mateix és espantosament abusiu. Un procediment comú arrenca el teixit de la diminuta i indefensa criatura no nascuda i la trosseja mitjançant una succió violenta, i aquests trossos després són llançats a la galleda d'escombraries. El mètode d'avortament D&C usa un instrument agut per a tallar al nadó en trossos; després l'hi raspa l'úter i és llançat a les escombraries. El mètode salí reemplaça el líquid amniòtic que envolta al nadó amb aigua salada; la salmorra en la qual està submergit el nadó llavors es menja la pell, i quan el nadó inhala aquest aigua salada, es crema d'endins per a fora. Aquest procés difícilment pot denominar-se "paternitat responsable," com els agrada dir als avortistes.

A part de la forma abusiva i cruel en la qual el nadó pateix la mort, està l'abús addicional (i final) de l'assassinat mateix. No només és abusat el nadó en la forma de morir, sinó és abusat al perdre el privilegi de la vida mateixa. A la llum d'això, és un raonament retorçat el que diu que l'avortament evita l'abús. L'avortament és abús, i un dels pitjors abusos possibles.

Finalment, si podem assassinar als no nascuts per a impedir un abús potencial, llavors per què no assassinar als nascuts que estan sofrint un abús real? O, per a dir-lo d'altra forma, si protegim als nascuts que estan sofrint abús infantil, no hauríem amb més raó de protegir als no nascuts, que són encara més indefensos? L'avortament és abús infantil del pitjor tipus.

"Hem d'aturar la superpoblació, perquè si no morirem de fam."

Resposta: Els avortistes plantegen un dilema fals. Hem d'escollir entre l'avortament i la superpoblació. Hi ha altres alternatives. Primer, el control de la natalitat pot limitar la

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

superpoblació sense assassinats. La veritable elecció està entre controlar la població matant als innocents o sense matar-los. Aquí, com en altres parts, un gram de protecció equival a un quilo de curació.

A més, la fam no és el resultat automàtic de l'augment de població. La fam no és un problema senzill que desapareixeria automàticament si només hagués menys persones. La fam i la pobresa no han estat eliminats als Estats Units, a pesar de tota la nostra abundància i productivitat agrícola. Ni és tampoc la dificultat una escassetesa de terra cultivable. Els estudis han demostrat que la terra cultivable de tot el món pot sustentar una població mundial varies vegades l'actual. Els veritables problemes són socials i polítics, i no numèrics.

Finalment, qui recomanaria que matem a tots els que reben assistència social, només perquè no poden guanyar-se l'aliment que necessiten? Llavors, per què hauríem de matar a les persones que vam pensar que podrien ser pobres? Aquells que són pobres serien els candidats més probables de la nostra llista de víctimes. És interessant que els qui suggereixen l'avortament com un mitjà per a combatre la superpoblació poques vegades ofereixen les seves pròpies vides com una forma de reduir la població. No obstant això, amb gust ofereixen el sacrifici d'éssers humans innocents i indefensos perquè ells mateixos no es morin de fam! Que amables són!

"No podem legislar la moralitat."

Resposta: Abans de res, si això fora així llavors hauríem de desprendre'ns de tota la moralitat legislada que tenim ara en els llibres. Podríem començar rescindint les nostres prohibicions contra l'assassinat, la crueltat, el robatori, l'abús infantil, l'incest i la violació. Tots aquests són exemples d'una moralitat legislada. També podríem eliminar les lleis contra l'esclavitud, juntament amb les lleis de drets civils, perquè aquestes també legislen el comportament moral. Clarament estaria malament fer-lo, i no hi ha molts avortistes que suggereixin que ens desfem d'alguna d'aquestes lleis. Si aquest fos el cas, llavors per què no hauríem de tenir lleis per a protegir els drets morals dels nadons no nascuts?

A més, l'actual llei d'avortament a sol·licitud mateixa és un exemple de legislació de la moralitat. Perquè diu, en efecte, que és moralment correcte prendre la vida d'un ésser humà no nascut. De fet, és impossible (i indesitjable) evitar legislar la moralitat. La meta de tota bona legislació deuria ser posar en lleis el que és just i correcte. I no hi ha forma que pugui considerar-se correcte llevar el dret a la vida d'un ésser humà innocent. Perquè el dret a la vida és la porta per a altres drets. Sense vida no hi ha dret a cap altra cosa.

Finalment, canviar una llei pot ajudar a modificar l'opinió pública en relació amb mal moral. Als Estats Units, per exemple, la proscripció de l'esclavitud va ajudar a canviar l'actitud general en relació amb la moralitat de l'esclavitud. Avui, fins a la majoria dels descendents dels amos d'esclaus creuen que l'esclavitud està malament.

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

"Cap nen alentit mental deuria ser portat al món."

Resposta: Val la pena notar que cap organització de pares amb nens alentits mentalment ha donat suport l'avortament a sol·licitud. Totes les famílies que conec amb nens amb Síndrome de Down els consideren amb veritable goig per la capacitat que tenen de mostrar un amor sincer.

Els nens alentits són humans, i matar-los significa matar a humans. Només perquè els no nascuts són més petits (i indefensos) no justifica matar-los. De nou, la lògica mitjançant la qual els avortistes justifiquen els avortaments terapèutics també justificaria l'infanticidi.

Prenguem, per exemple, dos nadons que van néixer a Àustria diversos anys endarrere. Un era un nen saludable del qual la mare estava contenta. L'altra era una nena. Tenia síndrome de Down, i la seva mare estava apesurada. No obstant, aquesta mare estimava a la petita i li va ensenyar a valer-se per si mateixa. Un dia la mare va tenir un infart que la va deixar impedida. La seva filla alentida va assumir la seva cura per la resta de la seva vida. Aquell nen també va créixer. Tot el món va sentir parlar d'ell. El seu nom va ser Adolf Hitler. Ara bé, quin d'aquests nadons haguessin descartat els avortistes?

"Per què hauria una víctima de violació veure's forçada a tenir un fill que no desitja tenir?"

Resposta:La violació és una de les pitjors indignitats que pot sofrir una persona. Un ha de tenir una gran compassió per les víctimes de violacions. No obstant això, hi ha diverses coses que hem de tenir en ment. Primer, és impossible ésser "desviolada." Ser "desembarassada" (mitjançant l'avortament) no fa que una sigui "desviolada." Segon, no es pot assolir la justícia per a la víctima d'una violació castigant al nadó no nascut que va resultar de la violació.

A més, dos mals no formen un bé. No ajudarà a la mare carregar-la amb la culpa de l'assassinat damunt de la indignitat de la violació.

És notable que rarament ocorre la concepció com resultat de la violació, així que el percentatge de nadons que neixen d'una violació en realitat és bastant baix. Però els pocs nadons que són concebuts d'una violació també tenen dret a viure.

Qui no ha estat beneït per la música d'aquesta meravellosa cantant de "gospel," Ethel Waters? No obstant això, la seva mare va ser víctima d'una violació als tretze anys. Hauríem d'haver avortat a Ethel? Per què hauríem de castigar al producte innocent de la violació? Castiguem a la part culpable de la violació: el violador!

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

"Ja que la gent va a realitzar avortaments de totes maneres, per què no legalitzar-los?"

Resposta: Hauríem de legalitzar la violació i l'abús infantil, ja que la gent ho farà de totes maneres? Hauríem de agregar l'incest i la crueltat a la llista legal, atès que la gent persisteix en practicar-los? Legalitzar un mal no ho converteix en moralment bo.

Hi ha qui argumenta que les lleis contra l'avortament són tan dolentes com les lleis en contra de la beguda. No obstant això, l'avortament legalitzat no entra en la mateixa categoria que la beguda legalitzada. Abans de res, la beguda legalitzada no involucra necessàriament un crim contra una altra persona innocent. Segon, la beguda legalitzada no mata a un altre ésser humà, com l'avortament. Així que l'argument respecte de la prohibició de la beguda no correspon per a l'avortament.

A més, la legalització d'una activitat no limita necessàriament el seu abús. De vegades ho promou. Això és el que ha ocorregut als Estats Units. D'una banda, canviar la llei pot ajudar a canviar l'actitud general cap a una activitat, com han demostrat les lleis que van abolir l'esclavitud. Les lleis mateixes no poden forçar a les persones a ser bones, però l'aplicació de lleis bones pot ajudar a contenir a les persones per a no fer el mal.

"No hem de projectar la nostra moralitat sobre uns altres."

Resposta: Si és així, llavors per què estan els avortistes projectant la seva moralitat sobre els no nascuts? De fet, estan dient: "La meva creença moral és que no deuries viure." En realitat, això no és una projecció de moralitat, sinó una projecció d'immoralitat. El que es necessita en el cas de l'avortament és que projectem moralitat dintre de la situació, perquè certament és millor projectar moralitat que projectar immoralitat. Si els que poden protegir als innocents d'aquesta forma no ho fan, llavors qui ho farà?

En oposició al que diuen els avortistes, el que la nostra societat més necessita és una projecció de moralitat. La gent necessita, per exemple, projectar una preocupació moral sobre els altres cada vegada que es posen darrere d'un volant. Això salvaria moltes vides. De fet, si no conduïssin els que beuen, això seria una molt benvolguda projecció de moralitat per a les 25.000 persones que d'altra forma serien víctimes de conductors embriacs aquest any.

El que està malament no és projectar les nostres creences morals sobre uns altres, sinó destruir els drets morals dels altres, que és precisament el que succeeix amb l'avortament. Algú està llevant el dret moral de viure d'un innocent.

"L'avortament és la solució per als embarassos no desitjats."

Resposta: L'adopció és una solució millor. Sens dubte és difícil lliurar el fill d'un a un estrany, però és més fàcil que matar-lo. El dia que un nen avortat devia néixer la mare

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

sol sofrir una depressió. Aquesta depressió sovint es repeteix per anys a partir d'aquest dia. De vegades els sentiments són tan forts que la mare adquireix una tendència suïcida. El fet és que el nadó pot ser raspat de l'úter de la mare molt més fàcilment que el que pot ser llevat del seu cor..

Fa un temps, la cadena CBS va difondre un programa sobre el mercat negre dels nadons que va revelar que havia persones amatents a pagar fins a \$40.000 per un nadó sa. Això és una indicació de la gran demanda que hi ha per adoptar nadons. La solució per als nadons no desitjats no és l'avortament, sinó l'adopció. La majoria de les dones amb embarassos no desitjats només necessiten conselleria. Les clíniques de conselleria són la solució, no les clíniques d'avortaments. Hauríem d'estar ajudant a les mares i no matant als nadons.

"Cap nadó no desitjat hauria de néixer mai."

Resposta: Primer, hi ha una suposició que una concepció no desitjada donarà com resultat automàticament un nadó no desitjat. Hi ha moltes mares que han tingut una sorpresa desagradable han canviat d'opinió una vegada que la commoció inicial del seu embaràs no planejat s'ha dissipat i té l'oportunitat de reflexionar més serenament sobre la situació. I un nombre encara major d'aquestes mares poc inclinades canvien de sentiment una vegada que han nascut els seus nadons.

A més, tot i que la mare no vulgui mantenir al nadó, hi ha moltes famílies allà fora que no poden tenir fills, i que els volen. Francament, hi ha en l'actualitat més persones que volen nens que nens per a voler.

Finalment, només perquè no volem a algú amb nosaltres no significa que tinguem el dret de matar-lo. Mai hauríem de posar els nostres desitjos per davant dels drets dels altres, especialment el seu dret a la vida mateixa.

Un pot veure fàcilment com aquesta lògica de matar nadons no desitjats que no han nascut pot estendre's a nadons no desitjats deformes, nadons no desitjats alentits, i adults severament malalts. Per tant, l'infanticidi i l'eutanàsia són la conseqüència lògica d'aquest raonament. De fet, l'argument a favor de l'infanticidi d'un nadó deforme és molt més fort, perquè hi ha evidències reals que és deforme, i no simplement una possibilitat (o probabilitat). Alguns científics de primer nivell ja estan argumentant a favor de l'infanticidi dels deformes. La revista Newsweek (6/9/82) va assenyalar que "els biòlegs diuen que l'infanticidi és tan normal com l'impuls sexual, i que la majoria dels animals, incloent l'home, el practiquen."

Voldria acabar amb la història d'una jove que s'assabenta que està embarassada. Està compromesa, però el seu promès no és el pare del nadó. La seva família és pobra, així que una altra boca per a alimentar només augmentaria les penúries de la família. La seva família tenia un bon nom a la comunitat, i no volia arrossegar-lo pel fang. Un avortament seria una solució ràpida per al seu problema. Però no té un avortament. Té el nadó. És un baró. L'anomena Jesús.

Respostes als arguments a favor de l'avortament

per Dr. Norman L. Geisler

© Copyright 1996, Dr. Norman L. Geisler

Font de l'article: [Leadership O](#)

NOTA: per a més informació sobre els diferents procediments utilitzats actualment per a practicar l'avortament pot consultar-se el següent web: [ACI Premsa](#).

ADVERTIM QUE AQUESTA PÀGINA CONTÉ IMATGES MOLT CRUELS QUE PODEN FERIR LA SENSIBILITAT